

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2014

E_3.XΒλ3T(a)

ΤΑΞΗ:

Γ' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ (1ος Κύκλος)

ΜΑΘΗΜΑ:

ΧΗΜΕΙΑ - ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ

Ημερομηνία: Τετάρτη 16 Απριλίου 2014

Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. α

A2. β

A3. α. Λάθος

Το HNO_3 ιοντίζεται πλήρως $\text{HNO}_3 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_3\text{O}^+ + \text{NO}_3^-$
όποτε $[\text{H}_3\text{O}^+] = 0,1 \text{ M}$

Το H_2SO_4 έχει δυο στάδια ιοντισμού
 $\text{H}_2\text{SO}_4 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_3\text{O}^+ + \text{HSO}_4^-$

0,1-x   x   x (M)
Το H_2SO_4 έχει μεγαλύτερη συγκεντρωση H_3O^+ άρα μικρότερη τιμή PH

β. Λάθος

Το H_2O ιοντίζεται ως εξής $\text{H}_2\text{O} + \text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \text{H}_3\text{O}^+ + \text{OH}^-$

Με την προσθήκη του ισχυρού οξέος, λόγω επίδρασης κοινού ιόντος η ισορροπία ιοντισμού του νερού μετατοπίζεται αριστερά. Όμως η $[\text{H}_2\text{O}]$ παραμένει σταθερή ίση με 55,5 M.

A4. α. A: $\text{HCOOCH}_2\text{CH}_3$

B: HCOOH

Γ: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}$

Δ: HCOONa

E: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{Cl}$

Z: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CN}$

H: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{COOH}$

β. $5\text{HCOOH} + 2\text{KMnO}_4 + 3\text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow 5\text{CO}_2 + 2\text{MnSO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4 + 8\text{H}_2\text{O}$

γ. Με βάση την στοιχειομετρία της αντίδρασης προκύπτει ότι τα moles του KMnO_4 είναι 0,16 και από τη σχέση $C=n/v$ προκύπτει ότι $V=0,8 \text{ L}$.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2014

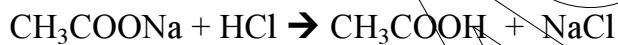
E_3.XΒλ3T(a)

- A5.** Με επίδραση αντιδραστηρίου Fehling η $\text{CH}_3\text{CH}=\text{O}$ σχηματίζει ίζημα Cu_2O .
Με επίδραση NaHCO_3 μόνο το CH_3COOH αντιδρά και σχηματίζει αέριο CO_2

ΘΕΜΑ B

B1. $n_{\text{CH}_3\text{COONa}} = 0,1 \cdot 0,2 = 0,02$

$n_{\text{HCl}} = 0,1 \cdot 0,2 = 0,02$

αρχ: 0,02 0,02

αντ/παρ: -0,02 -0,02 0,02 0,02

τελ: 0 0 0,02 0,02

$C_{\text{CH}_3\text{COOH}} = 0,02/2 = 0,01 \text{ M}$

Το NaCl διίσταται $\text{NaCl} \rightarrow \text{Na}^+ + \text{Cl}^-$ (τα ιόντα Na^+ και Cl^- δεν αντιδρούν με το νερό). Το PH καθορίζεται από τον ιοντισμό του CH_3COOH

I.I:

0,01-x

x

x (M)

και από τη σταθερά ιοντισμού K_a , $x = \sqrt{K_a \cdot C} \Rightarrow x = 10^{-3,5} \text{ M} \Rightarrow \text{PH} = 3,5$

- B2.** Με την αφαίρεση νερού γίνεται συμπύκνωση του αρχικού διαλύματος και ισχύει $C_1 \cdot V_1 = C_2 \cdot V_2$ (1)

Στο αρχικό διάλυμα $a_1 = \sqrt{K_a / C_1}$ και στο τελικό $a_2 = \sqrt{K_a / C_2}$, οπότε

$$a_1/a_2 = \sqrt{C_2 / C_1} \Rightarrow 2 = \sqrt{C_2 / C_1} \Rightarrow C_2 = 4C_1 \quad (2) \text{. Από τις (1) και (2) προκύπτει}$$

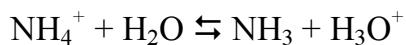
$$0,3 \cdot C_1 = 4C_1 \cdot V_2 \Rightarrow V_2 = 0,075 \text{ L άρα } V_{\text{H}_2\text{O}} = 225 \text{ ml}$$

- B3.** Μετά την ανάμιξη $n_{\text{NH}_3} = 0,2 \cdot 0,05 = 0,01 \text{ mol}$ και $n_{\text{HCl}} = 0,2 \cdot 0,05 = 0,01$

0,01	0,01	
-0,01	-0,01	0,01 (mol)

Το PH θα καθορισθεί από το NH_4Cl , με $C_{\text{NH}_4\text{Cl}} = 0,01/0,1 = 0,1 \text{ M}$

I.I: 0,1-x x x (M)

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2014

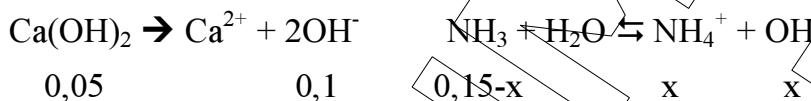
E_3.XBλ3T(a)

$$K_a \cdot K_b = 10^{-14} \Rightarrow K_a = 10^{-9} \text{ από την οποία προκύπτει ότι}$$

$$x = \sqrt{K_a \cdot C} \Rightarrow x = 10^{-5} \text{ M} \Rightarrow \text{POH} = 5 \Rightarrow \text{PH} = 9$$

- B4.** Μετά την ανάμιξη $V_{τελ}=0,4 \text{ L}$ και οι νέες συγκεντρώσεις είναι

$$C_{\text{Ca(OH)}_2} = \frac{0,1 \cdot 0,2}{0,4} = 0,05 \text{ M} \quad C_{\text{NH}_3} = \frac{0,3 \cdot 0,2}{0,4} = 0,15 \text{ M}$$

Λόγω επίδρασης κοινού ιόντος η σταθερά ιοντισμού της NH_3 εφαρμόζεται ως εξής

$$K_b = \frac{[NH_4^+][OH^-]}{[NH_3]} \Rightarrow K_b = \frac{[0,1+x][x]}{0,15-x}$$

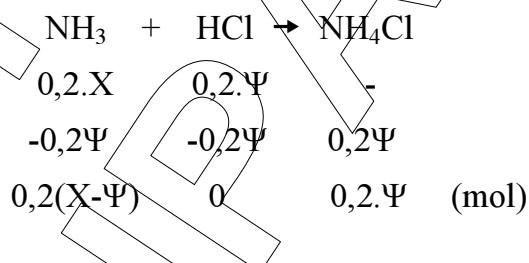
και λόγω των γνωστών προσεγγίσεων γίνεται $K_b = \frac{0,1 \cdot x}{0,15} \Rightarrow x = 1,5 \cdot 10^{-5} \text{ M}$

Επομένως $[\text{OH}^-]_{\text{ολ}} = 0,1 + x \approx 0,1 \text{ M}$ άρα $\text{POH} = -\log 0,1 = 1 \Rightarrow \text{PH} = 13$

Ο βαθμός ιοντισμού της NH_3 είναι $\alpha = x/C \Rightarrow \alpha = 1,5 \cdot 10^{-5}/0,15 \Rightarrow \alpha = 10^{-4}$

- B5.** Μετά την ανάμιξη $n_{\text{NH}_3} = 0,2 \cdot X$ και $n_{\text{HCl}} = 0,2 \cdot \Psi$

Η NH_3 αντιδρά με το HCl , όμως επειδή προκύπτει ρυθμιστικό διάλυμα η NH_3 θα είναι σε περίσσεια

Από τον ιοντισμό του δείκτη HΔ : $\text{HΔ} + \text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \Delta^- + \text{H}_3\text{O}^+$ προκύπτει ότι

$$K_{\text{HΔ}} = \frac{[\Delta^-][\text{H}_3\text{O}^+]}{[\text{HΔ}]} \Leftrightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] = 10^{-9} \text{ M} \text{ (διότι } [\text{HΔ}] = [\Delta^-]) \text{ άρα το } \text{PH} = 9. \text{ Στο P/Δ που έχει σχηματισθεί } C_{\text{NH}_3} = \frac{0,2(X-\Psi)}{X+\Psi} \text{ M και } C_{\text{NH}_4^+} = \frac{0,2\Psi}{X+\Psi} \text{ M}$$

Με εφαρμογή της εξίσωσης των Henderson-Hasselbalch

$$PH=PK_a + \log C_b/C_o \Rightarrow 9=9 + \log C_b/C_o \Rightarrow C_b=C_o \Rightarrow \frac{0,2(X-\Psi)}{X+\Psi} = \frac{0,2\Psi}{X+\Psi} \Rightarrow$$

$$0,2(X-\Psi)=0,2\Psi \Rightarrow X-\Psi=\Psi \Rightarrow X=2\Psi \Rightarrow \frac{X}{\Psi} = \frac{2}{1}$$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. γλυκογόνο, ενεργειακών, γλυκόζη, γλυκονεογενεσης

Γ2. $\alpha - \delta$, $\beta - \alpha$, $\gamma - \gamma$

Γ3. **α.** Λάθος

β. Λάθος (οξειδώνει το υπόστρωμα)

γ. Λάθος

δ. Σωστό

Γ4. **A - 1**

B - 4

Γ - 5

Δ - 3

E - 2

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. **I - β**

II - α

III - β

Δ2. **A - 3**

B - 4

Γ - 5

Δ - 2

E - 1

B - δ

Γ - γ

Δ - γλυκονεογενεση, ήπαρ

Ε - Η γλυκονεογενεση δεν είναι μια απλή αντιστροφή της γλυκολυσης. Αν και πολλες από τις αντιδράσεις της γλυκονεογενεσης είναι κοινές με τις αντιδράσεις της γλυκολυσης, η γλυκονεογενεση και η γλυκολυση ρυθμίζονται αντίστροφα μέσω των μη κοινών αντιδράσεων, έτσι ώστε όταν η μια πορεία είναι ενεργός η άλλη να είναι ανενεργός, αποφεύγοντας έτσι το κύτταρο την άσκοπη σπατάλη ενέργειας